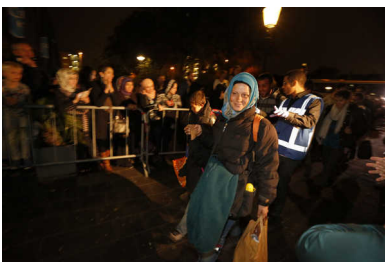

'Hallo, welkom in Maassluis!'

Een moeder met haar kinderen. Hun schamele bezittingen nemen ze mee in de hal.

FOTO'S ROEL DIJKSTRA

Door een kleine haag van belangstellenden worden de mensen welkom geheten wanneer ze van de bus naar de sporthal lopen.

MAASSLUIS

Enkele dagen later dan aanvankelijk gedacht arriveerden gisteravond tientallen, voornamelijk Syrische vluchtelingen in Maassluis. Ze worden er tijdelijk opgevangen in de Olympiahall aan de Rozenlaan. Zo'n vijftig Maassluizers gaven ze een warm onthaal. 'Ik ben hier om te laten zien dat ze niet alleen zijn,' klinkt het hartelijk.

JOS VAN NIEROP

„Hal-lo! Welkom!" roept een groepje van tien kinderen. Hun woorden zijn gericht aan de vaders, moeders en kinderen uit Syrië die met tassen en vuilniszakken naar de ingang van de Olympiahall lopen. Door de geplaatste hekken, de Maassluizers die erachter staan en het applaus dat af en toe volgt, ontstaat een soort erehaag.

Ook Serife Eker, Maassluise van Turkse komaf, heet haar tijdelijke stadgenoten welkom. „Salam Aleykum (In het Arabisch: vrede met u)," luidt haar groet die in veel gevallen wordt beantwoord met een vriendelijke glimlach en een knikje met het hoofd. Eker vindt het triest dat de mensen uit hun eigen land hebben moeten vluchten. „Ik ben hier om te laten zien dat ze niet alleen zijn. Het zijn mensen en wij zijn ook mensen, daarom."

Regen

Annemijn is een van de kinderen die de regen heeft getrotseerd om de vluchtelingen te verwelkomen. „Op school hebben we geld gegeven en cakejes verkocht voor de vluchtelingen," vertelt ze. In haar de klas zit sinds kort Moedi, een jongetje uit Syrië. Annemijn: „Hij mocht in de zandtafel, om zich thuis te voelen." Lieke Batenburg de Jong, moeder van Annemijn, is naar de hal gekomen om de mensen welkom te heten. „Je probeert je in te leven in deze mensen, maar je weet niet wat ze hebben meegemaakt. Tja, je zult zelf maar met je kinderen moeten vluchten. Iedereen wil toch veiligheid?"

Dat er ook Maassluizers zijn die, onder andere op Facebook, boos zijn over het besluit van de gemeente om tijdelijk 200 mensen onderdak te bieden, vindt Batenburg de Jong moeilijk. „Juist daarom is het belangrijk hier te zijn," vertelt ze.

Rondom de hal staan brandweer- en politiewagens en af en toe lopen vrijwilligers naar binnen met hulpgoederen, zoals flesjes drinkwater. Voor de hal staan twee beveiligers die de mensen van het Rode Kruis en andere vrijwilligers doorlaten. Ook Marion Steentjes meldt zich. „Ik ben huisarts en dacht: misschien kan ik helpen. Maar ze zijn al voorzien, da's

mooi."

Hans van 't Wout bekijkt het allemaal van een afstandje. „Ik ben hier uit nieuwsgierigheid," vertelt hij. Over de opvang is hij kritisch. „De mensen moeten geholpen worden, maar ik vind het te druk worden in Nederland. Het moet beter worden verdeeld over Europa en Afrika. En: wie gaat het allemaal betalen?"

Even later komt uit de eerste bus met vluchtelingen een jongetje. Op de schouder van zijn vader zwaait hij naar een van de persfotografen en geeft hem een knipoog.